

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa P. G.
przeciwko S. D.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 maja 2020 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 14 grudnia 2018 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) adwokatowi B. B. tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodowi w postępowaniu kasacyjnym kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości

lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego sprowadzającego się do potrzeby oceny znaczenia koncepcji działania na własne ryzyko w związku z przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej oraz ustalenia, czy okoliczność ta może być uznana za wyłączającą odpowiedzialność sprawcy szkody.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienie prawne jest niezwykle ogólne. Skarżący w jego uzasadnieniu w ogóle nie odnosi się do okoliczności sprawy, w której zapadło kwestionowane rozstrzygnięcie. Tymczasem jak wynika z uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia Sąd drugiej instancji oddalając apelację powoda wskazał na kilka podstaw nieuwzględnienia dochodzonego roszczenia. Powołał się nie tylko na kwestię działania na własne ryzyko, ale także wyraził wątpliwość co do tego, czy powstała po stronie pozwanego szkoda jest normalnym następstwem zaniechania pozwanego polegającego na braku ogrodzenia murku na tyłach sklepu. Ponadto wskazano, że dochodzenie przez pozwanego roszczenia powinno być uznane za nadużycie prawa podmiotowego w kontekście art. 5 k.c. Skarżący do wspomnianych kwestii nie odnosi się w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W tym kontekście przedstawione zagadnienie prawne jest hipotetyczne i abstrakcyjne, nie wykazując dostatecznego uzasadnienia na tle okoliczności sprawy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Pełnomocnikowi powoda z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 8 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez

Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2016 r., poz. 1714 ze zm.).

aj